

V I N N Ý

K M E N

číslo 17

*Občasník Brněnské diecéze
Církve československé husitské*

srpen / 2015

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratoleští.“

J 15,5

Obsah

Malé zamyšlení místo úvodníku (<i>M. Kubiček</i>)	4
Zamyšlení k Památce zesnulých (<i>E. Buttová</i>)	6
„Páteř“ s Místrem Janem (<i>P. Šandera</i>)	8
Stránky pro mládež (<i>M. Hvězda</i>)	12
Noc kostelů ve Zlíně (<i>R. Váňová</i>)	14
Mít možnost výběru je to nejdůležitější (<i>H. Moualla</i>)	16
Pozvánky	18
Doporučujeme...	20
Výročí a narozeniny	21
Datový plán	22

Přílohy:

Stránky pro děti (*Š. Chytilová*)

Na každý den (*Taizé 2015*)

Malé zamyšlení místo úvodníku

Sestry a bratři, milí přátelé.

Pomalou se blíží ke konci rok, který byl v církvi (a to zdaleka ne pouze naší) z velké části zaměřen na šestišesté výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa. Při mnoha příležitostech a z mnohých úhlů pohledu jsme si připomínali člověka, který za svou víru a poznanou pravdu položil život. Z toho, co jsme v průběhu toho roku slyšeli a četli, si jistě lze vzít mnohé. Já osobně za to nejzásadnější stále považuji známé Husovo odvolání ke Kristu. Vědomí, že tou poslední a nejvyšší instancí, které skládáme počet ze svého života, není někdo z lidí, byť by byl sebevšest postaven, ani žádná instituce, ale jedině Bůh v Kristu.

Ježíš Kristus, výzva pro nás – to je mnohem aktuálnější, než si mnozí dovedeme představit. Od chvíle, kdy jsme se připravovali na „husovský rok“ a začínali ho, se svět, ve kterém žijeme, nesmírně změnil. Když jsem před nějakými patnácti lety pročetl knihu Otakara Fundy „Znavená Evropa umírá“, přišlo mi to ještě docela abstraktní. Dnes je to skutečnost... Ta naše stará Evropa již nikdy nebude taková, jakou jsme ji znali, s tím se zkrátka musíme smířit. To ale neznamená rezignovat – i v tomto případě jde o tu výzvu, o které byla zmínka výše. V tuto chvíli má tato výzva své jasné jméno – imigranti. „Spor o uprchlíky je spor o Krista,“ tak zněl titul jedného z článků, které jsem na toto téma před časem četl. Je nesporné, že problém není jednoduchý a nemá přímočaré řešení, oštatně i postoje církvi (mnohdy došti rozpačité) tomu nasvědčují. Jenomže i v tomto případě se lze obrátit k té husovské „nejvyšší instanci“ – ke Kristu a jím poměřovat své uvažování. „Kdo je můj bližní?“ tázal se jakýsi člověk a Ježíš na to odpovídá známým

podobností o milosrdném Samařanu. Ta odpověď vlastně otázku obrací a odpovídá následovně: já jsem bližním člověku, který je na blízku a potřebuje pomoc. Ježíš se neptá, kdo to je, jaké je národnosti nebo vyznání, neklade žádné podmínky, nekáduje. Ta původní otázka ono „kádrování“ do jisté míry připouští: kdo je ještě mým bližním a kdo již ne? Jenomže obrátíme-li ji a začneme se ptát, komu jsme my bližními, pak to již tak jednoduše nejde.

Začíná nové „stěhování národů“? Nevím, možná. Každopádně ale přicházejí změny, které změní náš svět a náš život. Vykřikovat, že „islám u nás nechceme“ a znovu se obehnat oštným drátem není řešením, tím naši kulturu nezachráníme (ostatně – mám pocit, že takto nejvíc vykřikují právě ti, kterým doposud na té naší kultuře a jejích kořenech vůbec nezáleželo). Jednoduché ani přímočaré řešení, jak již bylo řečeno, neexistuje. Teď je to všechno jenom nová výzva. Pro národ, pro církev i pro každého z nás. Kéž, s Boží pomocí, dokážeme jednat s tou moudroostí, kterou můžeme čerpat pouze z jednoho jediného zdroje.

Miroslav Kubíček
šéfredaktor

Zamyšlení k Památce zesnulých

J 11,26;

1Kor 15,53-57;

1J 5,11-12

Počátkem listopadu vzpomínáme svých zesnulých, kteří nás opustili před lety i těch, s nimiž jsme se rozloučili nedávno.

Myslíme-li na blízkého člověka, nikdy nezůstaneme zcela lhostejnými, i kdyby naše odloučení trvalo již velmi dlouho. Také Marie s Martou, které ztratily bratra, velmi pro něho truchlily. Sám Ježíš, když se ocitl u hrobu Lazarova a když viděl plačící sestry, byl hluboce rozrušený.

Smrt se nás dotýká hluboko uvnitř naší bytosti.

V dnešní době považujeme jakékoli zranění za něco negativního. Snažíme se vyhnout bolesti, tělesné i duševní. Každá odchylka je pro nás projevem nemoci, která se musí léčit. Ale bolest je v jistém smyslu projevem života. Říká se, že koho nic nebolí, ani neví, že je na světě. Naše snaha vyléčit, odstranit každou bolest nemusí mít jen pozitivní důsledky. Protože mnohdy nerozeznáme její pravou příčinu a odstraňujeme jen vedlejší příznaky.

Pro někoho může být bolest ze ztráty blízkého člověka prvním **setkáním se svým vnitřním životem**, o kterém dosud neměl tušení. „Smrt ho probudí k životu“.

V tomto smyslu hovoří i Ježíš: „*Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. A každý, kdo je živ a věří ve mne, neumře navěky.*“

Marta, Marie i Ježíš byli hluboce dotčeni smrtí Lazarovou. A tato bolest je přiměla k aktivitě. Marta nedočkavě vybíhá z domu, aby přivítala Ježíše. Marie mu padá k nohám v úctě a snad i v tiché prosbě. A Ježíš v hlubokém pohnutí, prikazuje Lazarovi, aby vstal z mrtvých.

Bolešť, lítost nad ztrátou, kterou cítíme, je signálem, **že jsme byli stvořeni k navazování vztahů, které budou trvat věčně.** Nemůže je porušit ani smrt.

Lidé si často kladou otázku: jak můžeme mít vztah s někým, kdo tu není? Ale jsme snad s těmi, které máme rádi, neustále v kontaktu? Nestává se, že se s někým léta nevidíme, nemůžeme si psát ani volat, a přeci na něho nechceme zapomenout?

„Já jsem vzkříšení a život.“ Říká Ježíš truchlícím sestrám. A vrací Lazara zpátky do života jeho blízkých. **Nabízí nám způsob, jak zachovat vztah s našimi blízkými bez strachu ze smrti.** *„Každý, kdo je živ a věří ve mne, neumře navěky. A kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít.“*

Není to smrt sama, která nás rozděluje. Vždyť díky Kristu už nad námi nemá moc. To naše **snaha před smrtí uniknout** nás odděluje. Vzdaluje nás Bohu i lidem.

Na některé skutečnosti v životě se nemůžeme nikdy zcela připravit a jen těžko je přijímáme. V tom jsme stejní, jako sestry z Janova evangelia.

Kéž bychom však měli také onu jiskru naděje, která je vehnala do náručí Ježíše Krista, který je vzkříšení a život.

Eva Buttová
farářka na Botanické,
tč. Rudná u Prahy

„Páteř“ s Mistrem Janem

Postupně jsme letos spolu s Mistrem Janem procházeli Apoštolským vyznáním víry a Desaterem Božích přikázání. Nyní se dostáváme k třetímu základnímu textu křesťanské víry, k modlitbě Páně, Otčenáš, kterou Jan Hus nazývá „*páteř*“ od latinského Pater = Otec.

K modlitbě samotné i Husovu výkladu netřeba mnoho dodávat. S touto modlitbou býváme v nejužším kontaktu. Denně se ji několikrát modlíme. I když modlitbu Otčenáš známe, stále v ní máme co objevovat. Snad nám výklad Mistra Jana – typicky středověký – pomůže odhalit nové poklady v důvěrně známé modlitbě.

Jan Hus není jediný, kdo vykládá tuto modlitbu pro pastorační a katechetické účely. Existuje mnoho výkladů již od církevních otců i z pozdějších dob. Existují také krátké výklady Otčenáše. Jeden takový třeba pochází od Františka z Assisi¹. Ale zpět k výkladu Mistra Jana. Po rozsáhlejším výkladu modlitby Páně připojuje krátké shrnutí pro ty, kdo „*jsou proští anebo příliš zaneprázdnění prací*“.

Pro nás možná bude zajímavé, že Jan Hus zná a používá Otčenáš v souladu se západní, latinskou tradicí bez tzv. závěrečné doxologie „*neboť tvé je království i moc i sláva navěky*“, jak se ho modlíme my. Svědčí to o jeho přirozeném zakotvení v tradici západního křesťanstva. To však není podstatné.

Zajímavější jsou souvislosti, s nimiž spojuje slova modlitby. Např. Otce představuje jako toho, „*kdo nás krmí a chová k věčné-*

¹ Výklad modlitby „Otče náš“. Františkánské prameny I. Olomouc 2001 s. 80-81.

mu dědictví“. Plně v souladu s biblickým významem je Otec ten, kdo se o nás stará. Posvěcení Božího jména se má stát v nás, abychom správně věřili, doufali a milovali (viz hlavní teologické ctnosti: víra, naděje a láska). Také Boží vůle se má začít uskutečňovat v nás („*abychom volili, co volíš ty.*“) Vezdejším chlebem je také Boží slovo a eucharistie jako pokrm k věčnému životu. Možná nám to přijde neobvyklé, a přece je to v souladu s křesťanskou tradicí. V úplném závěru je výklad velmi osobní. Mistr Jan tu připomíná zbožnost své matky.

Tolik na ukázkou. Text Husův je jasný. Začtème se nyní do krátkého výkladu „*páteře*“.

***Výklad menší na páteř.*²**

Pro prosté a zaneprázdněné prací krátký buď tento výklad:

„*Otče,*“ jenž jsi nás stvořil, od hříchu a věčného zatracení z moci ďáblovy vykoupil; „*Otče,*“ jenž nás krmíš a k dědictví věčnému chováš; „*náš*“ všech spolu, kdo budeme na věky s tebou; „*náš*“, ať bohatí, urození a povýšení nepohrdáme chudými.

„*Jenž jsi v nebesích,*“ abychom znali, že ty jsi Pán a Otec nejvyšší, protože jiní jsou otcové na zemi; v nebesích jsi se svatými v radosti, a na zemi s dobrými svou milostí, a všude jsi svým bytím, mocí a moudrostití.

„*Posvět se jméno tvé,*“ tak abychom v tebe správně věřili i doufali a z plného srdce milovali, a tak důstojně tvé jméno vyznávali i chválili, řkouce: Mocný Bůh, věčný Bůh a milosrdný Bůh, Otec náš, svatý ještě od věčnosti, který nás činí svatými.

„*Přijď království tvé;*“ to ještě: ať se podle tvé vůle naplní počet svatých, kteří jsou a budou tvým královstvím, ať z mrtvých vstanou a s tebou kralují. A přijď království tvé, ať my po své smrti království máme tvé.

² Mistr Jan Hus, Výklad menší na páteř. MISTRA JANA HUSI SEBRANÉ SPISY ČESKÉ I, Praha 1865, s. 357n. Původní text převeden do moderní češtiny.

„*Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi,*“ abychom s tvou vůlí my se sjednotili jako svatí v nebesích; abychom nevolili hřích, ale co ty volíš, volili i my.

„*Chléb náš vezdejší dej nám dnes;*“ chléb tělesné potřeby, chléb svatého vyučování slova Božího, chléb těla svého svatého, chléb nasycení věčného dej nám dnes, to ješt, každý den, abychom jsouce silní, proti d'áblu bojovali.

„*A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.*“ Odpusť nám všem spolu, kteří žádáme, naše viny, jimiž jsou naše hřichy; naše viny, jimiž jsou provinění za hřichy. A odpusť nám všední hřichy, jimiž každý den hřešíme, jako i my odpouštíme našim viníkům. Zde, hněvivý, pamatuj, ať sám na sebe neuprosíš zatracení, neselžeš, sám se neodsoudíš, a nepřidáš si hřichů; proto odpusť málo, ať Bůh odpustí mnoho, a aby mohl vesele říci: Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

„*A neuved' nás v pokušení,*“ to ješt: nedopusť nám padnout ve zlém pokušení, jímž d'ábel, svět a tělo nás od tvé vůle odlučuje; nedej padnout v pokušení, když nás obírají, hanějí nás, tepou, zlořečí a zabíjejí.

„*Ale zbav nás od zlého. Amen.*“ Zbav od zlého, to věz všelikého, jaké by nás mohlo potkat, a zvláště od konečné nekajícnošti, a tak od věčného zatracení. „*Amen*“, to ješt: tak se štaň! A matka má učila mě říkat: Amen, tak Bůh dej!

Na závěr

Naše četba z Mistra Jana Husa pro tuto chvíli končí. Doufám, že tři malá nahlédnutí probudila váš zájem číst dostupná Husova díla. Mistr Jan nás spojuje s proudem živé křesťanské tradice, do kterého také sám jako svědek víry patří. Spojuje znamená, že nás - také on - zve a uvádí do tohoto proudu, abychom i my milovali Boha Otce i Syna i Ducha svatého a vyznávali ho slovem i životem a tak své životy správně naplnili a rozvinuli.

Úplně na závěr svých výkladů vyznání víry, Desatera a Otčenáše připojuje Jan Hus ještě následující dovětek. Myslím že velmi výstižný:

„Nejmilejší, jenž chcete být rytíři Ježíše Krista! Jak on ze své milosti ráčil dát, tak jsem napsal tyto tři knížky, v nichž jsou tři stránky. První učí výkladem víry správně věřit. Druhá výkladem desatera Božího přikázání správně činit. Třetí výkladem modlitby Pána Ježíše Krista správně se modlit. Aby tak z těch tří stran pomocí Boží majíce čistou víru, v skutcích plnou lásku a modlitbu zbožnou přemohli ďábla, svět a tělo, mocí Boha Otce, moudroostí Syna Božího a milostí Ducha svatého, skrze Pána našeho, Ježíše Krista, který je pravý Bůh i pravý člověk, požehnaný na věky! Jehož léta tisícího čtyřstého dvanáctého před svatým Martinem ješť toto dokonáno.“³

Petr Šandera
farář v Kuřimi

³ Mistr Jan Hus, Výklad menší na páteř. MISTRA JANA HUSI SEBRANÉ SPISY ČESKÉ I, Praha 1865, s. 358. Původní text převeden do moderní češtiny.

Nebud' jako ti, již mnohé věci umějí, ale sami sebe neznají; na jiné lidi hledí, ale sami sebe nepomní. Ty od sebe počni, abys snad sebe neznajíc, jiné věci daremně nechtěla znáti. Ty poznej sebe; neb čím více sebe poznáš, tím více Boha poznáš; a čím více Boha poznáš, tím více k němu přistoupíš a více milovati budeš; a čím více milovati ho budeš, tím více on tě zase bude milovati.

Miřtr Jan Hus, Dcerka, 1. kapitola

Mládí je zcela určitě relativní pojem. Už jen proto, že na něj lze nahlížet mnoha způsoby, z více úhlů. Často se například mluví o tom, že i člověk vyššího věku může být mladý duševně. Jistě jsme každý z nás potkali starší lidi,

kteří nás překvapili jasným pohledem na věc v moderním světě nebo aktuálním přístupem k dnešnímu životu. Naopak jsme možná potkali člověka velmi mladého, který nedokázal hledět do budoucnosti. A jak je to s námi?

Není pochyb o tom, že jedinec plující životem poznává více a více skutečností a sbírá zkušenosti. Poznatků může využít, a poučí-li se ze svých zkušeností, může se v životě na tomto světě vyvarovat lecčeho nepřijemného. Představme si ale na chvíli, že bychom vědomosti a zkušenosti nesbírali a nepoužívali je. Zůstali bychom stále velmi otevřenými všemu, co nám život přináší. Byli bychom bezelšní jako holubice (Mt 10, 16).

Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelšní jako holubice.

Mt 10, 16

Poznali bychom pak sami sebe? Miřtr Jan Hus ve své Dcerce radí mladým dívkám, ale určitě to platí nejen pro ně, aby se soustředily na poznání sama sebe, nikoliv na poznávání věcí vnějších.

Zavírají nás naše vědomosti a zkušenosti pomalu ale jistě do pařti, do škatulky, ze které poté jen opatrně vyhlížíme do okolního světa a vše pro nás ještě neznámé kriticky posuzujeme vzhledem k tomu, co už jsme si osvojili a vzali do naší škatulky s sebou? Držíme se jen osvědčeného, co jsme si sami vyzkouřeli, a vše ostatní přijímáme ztěžka? Nebo známe sami sebe, nikoliv jen věci okolo nás, a dokážeme ovládnout svůj

Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte.

2 K 13, 5

hněv, vyvolat v sobě myřlenky na věci přijemné a dobré nebo použít svých slov k tomu, abychom povzbudili někoho druhého, když to potřebuje?

Malé dítě nástrahám tohoto časného světa ještě vůbec nerozumí, ani nezná samo sebe. Proto ho ještě musí jeho rodiče chránit. Při svém dospívání pak prochází obdobím, někdy poněkud divokými, kdy se o toto poznání snaží. Ve vztazích s ostatními zjišťuje, že je jiné než druzí, a tak postupně nachází své místo. Nachází tak i svou škatulku, která je buď malá nebo velká, šedivá nebo pestrobarevná, uzavřená nebo pootevřená, s okýnky nebo bez okýnek.

Všecko zkoumejte,
dobrého se držte, zlého se
chraňte v každé podobě.

1 Te 5, 21-22

A tak nikdo z nás během svého dospívání neví, kolik těch možností, které jsme schopni naprosto otevřeně a bez podmínek přijmout, se zavře. Jisto je ale jedno: pro malé dítě jsou všechny možnosti otevřené a přijímá je naplno. Ježíš říká, že tak lze vejít do království Božího.

Pokud nás Boží slovo vyzývá, abychom byli jako ty malé děti, jistě bychom takovými chtěli být. Nevím úplně přesně, jestli to znamená být stále duševně mladý, ale na první pohled to vypadá jako jedna z možných cest. Jak po ní jít? Apoštol Pavel to píše svým věrným do Korintu i do Soluně.

Snad budeme tak trochu více jako to dítě, které vzal Ježíš před učedníky do náruče, když se budeme snažit tu naši škatulku, ve které jsme zavření, trochu pootevřít, udělat jí více okének, zvnějšku ji trochu osvěžit, abychom mohli někoho pozvat na návštěvu k sobě, a taky ji zvětšit, aby se u nás cítil pohodlně.

Pomodleme se před vykročením na tu cestu: tvá láska je bezmezná, Ježíši, a my máme jistotu, že vše, co ti předložíme, se do ní schová. Posiluj nás v naší víře, abychom se ti dokázali bezpodmínečně oddat. Nech naši podezíravost pracovat jen na vnějších věcech tohoto světa, abychom byli schopni se plně otevřít svým sestřám a bratrům a tak tě hledat a nacházet ve svých bližních. Amen.

Z bezprostřední upřímnosti osobního vztahu také pochopíme, proč Ježíš kladl za vzor účastníka Božího království dítě a proč zdůrazňoval, že do království Božího nevejde nikdo, kdo nebude jako dítě (Mt 8,13), že dětem patří království Boží (Mk 10, 14.15; Mt 18, 3; 19, 14; L 18, 15-17), že nemluvněátkům je zjeveno to, co je skryto moudrým (Mt 11,25; L 10,21). Dětská duše se vyznačuje bezprostřední upřímností osobního vztahu. Tento osobní vztah dítěte je pln důvěry a je prost jakéhokoliv podezírání, pohrdání nebo předmětné kritičnosti. Dítě saje celou svou duší, co mu osobnost druhého v osobním vztahu dává. Tímto vztahem osobnost dítěte roste a zraje, uvědomujíc si sebe.

Zdeněk Trtík, Vztah já-ty
a křesťanství, str. 50

Noc kostelů ve Zlíně

Naše církev nemá ve Zlíně vlastní kostel. Jsme hosty u evangelíků, což má své výhody i nevýhody. Starost o údržbu velké budovy pochopitelně bratrům nezávidíme. Ale je nám trochu líto, že v bohatém programu, který evangelíci připravují každoročně na Noc kostelů, nezbývá na nás místo.

Letos jsme udělali zcela nový pokus. Dohodli jsme se s Apoštolskou církví, která také nemá ve Zlíně vlastní modlitebnu, na společné Noci kostelů v prostorách Křesťanského kulturního centra. Toto nízkoprahové zařízení vzniklo teprve loni v říjnu v budově bývalé knihovny, která byla přebudována na Klub 204. Jsme rádi, že jednu z mnoha místností sloužících zájmové činnosti nabídlo město také zlínským církvím. Úkolem KKC je nejen vzájemné setkávání členů sedmi zúčastněných církví při nejrůznějších programech, ale také oslovení veřejnosti v neutrálním prostředí. Lidé mohou přicházet na přednášky, výstavy, biblické programy, či jen posedět u kávy a promluvit si. Zde nemusí náhodný návštěvník pocítovat rozpaky, jaké by možná zakusil v některé sakrální budově.

Program jsme připravovali s určitými obavami, jako vždy, když děláme něco poprvé. Vždyť lidé z našeho města se teprve pomalu učí sem chodit. A tak si oba duchovní – náš farář Zdeněk Kovalčík a paštor Apoštolské církve Petr Fiurášek spolu se svými spolupracovníky dali na přípravě programu opravdu záležet. Každá církev se nejprve představila a pak se střídaly v programových blocích. K pestrości přispěly videonahrávky a hudební snímky. Zazněla i živá hudba. Zatímco v příspěvcích CČSH dominovala historie, AC se věnovala současnosti. Kořením programu byly chvilky věnované humoru. Návštěvníci si mohli prohlédnout výstavu věnovanou Husovu výročí. Organizátoři nezapomněli ani na bohaté občerstvení, které by bývalo pohostilo dvojnásobné množství návštěvníků.

Potěšitelné bylo, že lidé nakonec cestu do KKC našli. Někteří se spokojili s razítkem do poutnického pasu a spěchali dál. Jiní chvíli poslouchali, něco snědli a vypili, a pak odešli do dalšího místa. Však se jim nabízel celkem 25 kostelů a modliteben ve Zlíně a blízkém okolí. A někteří návštěvníci se zdrželi při zajímavém programu hodnou chvíli, dokonce zapředli rozhovor. Pár věrných vydrželo až do závěrečného modlitebního ztišení.

Dalo by se ještě dál povídat o tomto zdařilém večeru. Avšak pro mne bylo nejsilnějším zážitkem setkání s jednou štařenkou. Pokusím se o to s vámi podělit.

Na naši Noc kostelů se zpočátku návštěvníci moc nehrnuli. Jako první přišla štařenka – hodně přes osmdesát, s hůlkou, jinak však duševně čilá a sportovně oblečená. „Jsem tu dobře?“ zeptala se. „Určitě,“ odpověděl bez váhání jeden z organizátorů. Až poté se ujistil, že paní přišla opravdu na Noc kostelů. Posadili jsme ji ke stolu, přinesli pohoštění a rozpovídali se. Návštěvnice se rozhlížela kolem: „A cože tu nevidím žádné své spolužáky!?“ Pak vysvětlila, že ve svých 88 letech stále ještě navštěvuje univerzitu třetího věku, coby nejstarší „studentka“ Baťovy univerzity. Vyšlo najevo, že je věřící naší církve. Ovšem přistěhovala se a u nás nenavázala kontakt. Dozvěděli jsme se, že její zesnulý manžel byl významným zlínským architektem a že ona sama se podílela na stavbě evangelického kostela. Ta stará dáma nás úplně okouzila svou vitalitou, vypravěčským uměním a zájmem o vše. Před setměním se omluвила, že kvůli slábnoucímu zraku musí domů. Už jen díky tomuto setkání stála Noc kostelů za to.

Doufáme, že v dalších letech budeme moci pokračovat v pořádání Noci kostelů, tak jak jsme to letos poprvé zkusili. Snad se díky tomu veřejnost o nás něco dozví a možná se i jednotlivci zbaví oštychu před návštěvou dalších našich akcí.

Radana Váňová

Mít možnost výběru je to nejdůležitější

Mluvíme-li o způsobu trávení volného času dětí a mládeže v ČR, pak zjistíme, že převládají sporty a počítačové hry. Určitá část dětí má štěstí a navštěvuje různé kroužky, knihovny, věnuje se hudbě. Bohužel na vzorku dětí, které navštěvují náš klub (pozn. red.: Klub Suterén, NO Brno – Židenice), se projevuje zejména nedostatek času, který zaměstnaní rodiče prostě nemají. Klíče na krku, nevyprané ponožky, sprostá slova, s čistotou jakoby bojují i při péči o společné prostory. Jaké je řešení? Je nějaký překlenovací můstek mezi námi jako komunitním centrem a rodinami?

Od doby, kdy jsem se do činnosti Klubu Suterén zapojila, jsme spolu zažili několik skvělých událostí (třeba hudební kavárnu při jarním bazaru, aktivity pro děti při Noci kostelů, večer se syrskou kuchyní, aj.). Bohužel jsem také zažila pokreslení vstupu kostela kosočtverci (naštěstí křídou), montážní pěnu na plotě farní zahrady, barvu na značení silnic na schodech a mnoho dalšího.

Naštěstí se nám podařilo navázat komunikaci s MČ Brno Židenice, městskou policií a začali jsme se zajímat o prevenci kriminality mládeže. Podařilo se nám sehnat dobrovolníka a brzy začneme s revitalizací zeleně v ulici Zengrova. Teď už zbývá to nejtěžší – zapojovat do života obce občany a jejich rodiny. Opravy Karáskova náměstí nám dávají velkou šanci vytvořit novou atmosféru také pro náš klub (a potažmo i náboženskou obec).

*„Děti se učí zejména tím, čím žijí – doma i ve škole“*¹ Doda-la bych, že děti se nepřestávají učit ani ve volném čase. Pro nás to znamená, že nás nesmí opustit víra v dobro, zítřky a naděje, že to,

¹ NOVÁČKOVÁ, Jana. *Mýty ve vzdělávání: o škodlivosti některých zaběhaných představ o učení, škole a výchově a cestách, jak je překonat*. 4. vyd. Kroměříž: Spirála, 2008, str. 34. *Výchova a vzdělávání pro 21. století*. ISBN 978-80-901873-9-9.

co zasadíme dnes, můžeme (a nemusíme) sklízet až za mnoho let. Prevence drobné kriminality v období dospívání může mít totiž dopad na pozdější volby toho, co si ti šikovní mladí lidé vyberou. Někdo má talent na parkur, jiný na kresbu... Snad je dobré vidět v nich vždy to lepší. A určitě je fajn vidět tvořit děti, o kterých bychom to nejprve ani neřekli... *„Oddělovat vzdělávání ve smyslu předávání informací a dovedností od výchovného působení proto nelze.“*²

Pro školní rok 2015/2016 chystáme několik překvapení, třeba výtvarnou soutěž, zapojení veřejnosti do návrhu osazení plochy na Zengrově ulici nebo bezplatný kurz anglické konverzace pro širokou veřejnost. Samozřejmě ponecháváme osvědčené formáty kroužků (miniklub, odpolední klub pro mládež a dramatický kroužek). Velmi ráda bych navštívila podobná zařízení v rámci CČSH, protože dialog je to, co pro úspěšné fungování potřebujeme.

Více o činnosti klubu na Facebooku (Klub Suterén), nebo na webu: www.husitezidenice.cz

Hana Moualla
Klub Suterén
NO Brno – Židenice

² NOVÁČKOVÁ, Jana. *Mýty ve vzdělávání: o škodlivosti některých zaběhaných představ o učení, škole a výchově a cestách, jak je překonat*. 4. vyd. Kroměříž: Spirála, 2008, str. 34. *Výchova a vzdělávání pro 21. století*. ISBN 978-80-901873-9-9.

Pozvánky

Brněnská diecéze zve k **pouti na Kozí hrádek**, která se uskuteční **5. září 2015**.

Dne **6. září 2015** jste zváni do **Husova sboru v Kyjově**, kde se v **17:00** hodin uskuteční **muzikál Kazatel**.

Oratorium M. J. Hus od **R. Pachmana** se uskuteční v Husově sboru v Prošějově, **19. září 2015 v 18:00** hodin.

Pásmo středověké hudby a poezie, Pohár a kalich, se uskuteční **11. října 2015 v 17:00** hodin ve sboru Karla Farského v Třebíči. Účinkují: Slunko Třebíč pod vedením Heleny Noskové, Jindřich Macek (loutna), Alfréd Strejček (přednes).

Brněnská diecéze zve na **slavnostní bohoslužby k ukončení jubilejního církevního roku Mistra Jana Husa** dne **28. listopadu 2015 v 16:00** hodin v Brně, Botanická 1. Po bohoslužbě proběhne vyhlášení výsledků literární soutěže.

AKT zve na pravidelná setkání, vždy **druhý pátek v měsíci**, v prostorách Setkávání ve 3. poschodí na **Joštově 7, Brno**. Zúčastky jsou vždy **ve 14:30 hodin**, vchod je z ulice Česká.

11. září 2015 – prof. Vladimír Smékal:
Víra jako berlička
(záznam z přednášky)

9. října 2015 – diskuze k přednášce z 11. září 2015

13. listopadu 2015 – téma bude ještě upřesněno

11. prosince 2015 – vánoční beseda s dárky

ANLET

Rovensko pod Troskami

Asociace nositelů legionářských tradic
ve spolupráci s městem Rovensko pod Troskami
pod záštitou starostky města Jiřiny Bláhové
a hejtmána Libereckého kraje Martina Půty
vás zve na

POCHOD PO STOPÁCH PARASKUPINY ANTIMONY

Termín: 12. září 2015

Místo: Rovensko pod Troskami a okolí

V malebném kraji na rozhraní Českého ráje a Podkrkonoší uctíme hrdiny, kteří se ve zdejších vesnicích za pomoci domácího obyvatelstva ukrývali v období 2. světové války, a to především parašutisty skupiny Antimony a jejich spolupracovníky z řad domácího odboje a doc. Vladimíra Krajínu, vedoucího domácí odbojové skupiny ÚVOD.

Start a cíl pochodu: Kemp Palda, Liščí Kotce 10, Rovensko pod Troskami.

Trasy pochodu: Trasa č. 1 – 11,5 km, trasa č. 2 – 25 km, trasa č. 3 – 35 km.

Všechny trasy jsou sjízdné na kole i s kočárkem a věk účastníků pro jednotlivé trasy není omezen. Každý si může vybrat trasu, na kterou se cítí.

Možnosti ubytování: V kempu Palda je možné zajistit si ubytování. Ubytování nezajišťuje organizátor pochodu.

Program: 7.00–9.00 registrace účastníků
9.00 hromadný start
18.00 ukončení pochodu, předání ocenění a medailí.

Účastnický poplatek: Dospělí 100 Kč, děti do 15 let 25 Kč, poplatek Antimony 500 Kč.
V ceně poplatku je zahrnuto – mapa s odborným popisem a fotodokumentací lokalit, certifikát o absolvování pochodu, pamětní razítko, drobný dárek, účastnický poplatek Antimony zahrnuje navíc pamětní medaili operace Antimony se stužkou a certifikátem.

Občerstvení: Občerstvení při startu a v cíli zajištěno.

Registrace pro účastníky s pamětní medailí: do 31. 8. 2015 na www.dnyceskehistorie.cz
Registrace pro ostatní je možná i na místě startu.

Další informace a registrační formulář:

www.dnyceskehistorie.cz

Doporučujeme ...

Pavel Rejchrt, Lyrika liter

Vydání experimentální poezie, kterou autor tvořil v první polovině 70. let stranou oficiálních literárních proudů. Svými nelítošnými průzkumy, ironizujícími rozklady i překvapivými novotvary usiluje pomoci slovům, aby se „sbírala z kalamity“ a tvořivě se brání marasmu znehodnoceného jazyka. Čtyřicet let staré výboje se překvapivě živě setkávají i s dnešní nouzí a zprostředkují svěží čtenářskou zkušenost každému, kdo trpí současným zacházením s jazykem.

Edičně připravil Vladimír Novotný. Vychází ve špičkové grafické úpravě Karla Šejny

Dvou a čtyřbarevný tisk, 176 str., 18x30 cm, váz., kresby a grafiky autora ISBN 978-80-88060-02-4 EMAN, Benešov 2015 DPC 345 Kč, při objednávce u nakladatele 15% sleva

Vychází 18. 8. 2015. Při objednávce do konce srpna dostanete za „kamarádkou cenu“ bez poštovného.

Máte-li zájem o recenzní výtisk, napište, pro které periodikum, a rádi zašleme.

Kontakt:

EMAN, Husova 656, 256 01 Benešov,
tel. 31772215,
<http://eman.evangnet.cz>

Výročí a narozeniny

Milan Opršal – 19. září (65 let)

domovník v domě Brněnské diecéze na Joštové

Antonín Kotačka – 20. září (70 let)

farář v Náměšti n. Oslavou

a administrátor Dolních Kounic

Blahopřejeme

Datový plán

Září:

- 3. 9. – vikariátní konference duchovních Brno
- 5. 9. – pout' na Kozí Hrádek
- 10. 9. – vikariátní konference duchovních Vysočina
- 12. 9. – zasedání Ústřední rady
- 15. 9. – vikariátní konference duchovních
Východní Morava
- 20. 9. – partnerská neděle – sbírka Essen
ekumenická neděle
- 25. až 28. 9. – celocírkevní setkání mládeže
v Hradci Králové
- 27. 9. – bohoslužby do rozhlasu – Olomouc
- 29. 9. – jednání Diecézního revizního finančního výboru

Říjen:

- 1. 10. – vikariátní konference duchovních Brno
- 3. 10. – zasedání Diecézní rady
- 8. 10. – vikariátní konference duchovních Vysočina
- 9. až 11. 10. – setkání rodin
- 10. 10. – zasedání Ústřední rady
- 17. 10. – vzdělávání pro statutáře náboženských obcí
- 20. 10. – vikariátní konference duchovních
Východní Morava
- 28. 10. – bohoslužby v Hradci Králové
sbírka na opravu kostela v Liptovské Osadě

Listopad:

- 4. 11. – porada vikářů
- 7. 11. – slavnost světla v Prostějově
kurs základů teologie
- 10. 11. – společná vikariátní konference všech vikariátů
zasedání Teologického poradního sboru
- 14. 11. – zasedání Ústřední rady
- 17. 11. – sbírka na studijní fond Dr. Karla Farského
- 21. 11. – zasedání Církevního zastupitelstva
- 22. 11. – poslední neděle liturgického roku –
sbírka na biblickou společnost
- 23. až 25. 11. – duchovní cvičení
- 23. 11. – jednání Diecézního revizního finančního výboru
- 28. 11. – zasedání Diecézní rady
- 29. 11. – první neděle adventní

Prosinec:

- 3. 12. – vikariátní konference duchovních Brno
- 5. 12. – kurs základů teologie
- 10. 12. – vikariátní konference duchovních Vysočina
- 12. 12. – zasedání Ústřední rady
- 24. 12. – bohoslužby do rozhlasu – Plzeň
Štědrý den
- 25. 12. – Boží hod vánoční
- 26. 12. – prvomučedník Štěpán
sbírka na celocírkevní diakonii

Vinný kmen

občasník Brněnské diecéze číslo 17

Vydala Brněnská diecéze Církve československé husitské
v roce 2015

© Brněnská diecéze CČSH

Redakční rada: šéfredaktor: Miroslav Kubíček,
členové: Petr Šandera, Michaela Kubíčková,
Michal Hvězda, Šárka Chytilová, Pavel Pospíšil

Sazba a tisk: Tiskové středisko DR CČSH v Brně.
Fotografie neoznačené autorem pochází z archivu DR.

Určeno pro vnitřní potřebu CČSH